

čeravno najstarejši ud, bil je najmarljivejši in nobene vaje ni izpustil. Kako lepo ga je bilo videti, njega osivelega starčka s tamburico v roki! Kolikokrat smo ga občudovali zaradi njegove vstrajnosti. Kako smo težko čakali, da bi ta zbor enkrat javno nastopil in vendar tega nismo doživeli! Pa če bi smel izraziti skrivno misel, bila bi ta, da udje tamburaškega zbora ne morejo lepše pokazati ljubezni in spoštovanja do svojega rajnega ustanovnika, kakor da krepko nadaljujejo pričeto delo.

In kako je bil delaven posebej kot tržani! Težko je najti moža, ki bi mu bil enak! Bistrih mislij, odločnega duha, mož-beseda skoz in skoz, ki je pa nosil občutno srce za vsacega. Kdorkoli se je pri njem oglašil, ter ga prosil pomoči, rajni Hausenbihler je pomagal, če je bilo le količkaj mogoče. Koliko nesreč je obvaroval, koliko stisk je rešil in koliko jeze, prepira in sovražstva zabil, vedo povedati tržani. Saj je pa bil mil, ljubezen in dobrotljivost je sijala z njegovega obraza; in vsak, kateri se je k njemu enkrat zatekel, zaupal mu je takoj in bil prepričan, da mu hoče dobro. Kmetje so mu ponujali imen, plačal ga je po pravični ceni, in ker je kupčija s hmeljem košljiva stvar, zgubil je zraven marsikateri tisočak. Zraven pa vendar njegova hiša ni pomanjkanja trpela, vsakdo je bil v njegovi hiši ljubeznivo in gostoljubno sprejet. Njegova »gorca« je slovela daleč na okrog. Vsak, ki jo je obiskal, imel jo bo v vednem spominu; izpiti je moral po stari slovanski navadi »bilikum« in si s tem pridobiti hišne pravice.

Dasiravno je bil njegov delokrog tako obsežen, kakor malokaterga, in dasiravno je užival zaupanje cele Savinjske doline, ni se nikakor silil v javnost. Vsa častna mesta je prepuščal drugim in le kedar je vedel, da je neobhodno potreben, stopil je v vrsto narodnih boriteljev. Okrajni zastop, katerega podpredsednik je bil, županstvo žalsko, katerega je bil večletni predstojnik, posojilnica, konjerejsko društvo, hmeljska zadruga in pažarna bramba, tamburaški zbor vedo povedati o njegovem nesebičnem delovanju za blagor slovenskega ljudstva.

Kot narodnjak je bil vsakemu uzor. Dela njegova so dokaz, kako je ljubil svojo domovino in spoštoval svoj materni jezik. Trg Žalec je prospel ravno po Janezu Hausenbihlerju do tako častnega naslova »narodni Žalec«.

In še nekaj moram omeniti. Rajni je bil velik prijatelj šole in mladine. Njegova zasluga je, da se je razširila šola v štirirazrednico. Kot načelnik krajnega šolskega sveta je bil vedno navzoč pri sklepu šolskega leta, ter prinesel s seboj košarico pomeranč, peres, svinčnikov itd, ter obdaroval najpridnejše otroke. In kake zlate nauke je dajal onim otrokom, ki so iz šole izstopili! Fantje naj se kaj izučijo, naj si svet ogledajo, naj pa nikdar ne pozabijo domačega kraja in materne jezika; naj se pri vojaškem naboru lepo obnašajo, da svet zve, da so se kaj naučili. — In ko je bil »tepeškov dan«, imel je polne žepce krajcerjev, petic in desetic. Vsak otrok je bil obdarovan, a tisti bolj, kateri je »slovenski tepeškal«. In če so mu branili, odgovoril je: »Danes imajo otroci svojo pravico.« — Revni otroci so večkrat dobivali pri njem kosilo.

Bil je pa rajni J. Hausenbihler tudi veren kristijan. V njegovi gostilnici se je molilo vsaki večer angeljsko češčenje. In kako pobožno je sprejel na smrtni postelji zakramente za umirajoče! Milo se mi je storilo pri srcu, ko se je zahvaljeval s tresočim glasom za sveto obhajilo.

Kakor je bil rajni milega srca in dobrotljiv, je vendar nasproti višjim nosil glavo po koncu in nikdar ni pustil teptati narodovih pravic. Ni se dal splašiti pred nikomur in čeravno je moral na Dunaj, šel je s ponosom, da pridobi ogled in pravico svojemu narodu.

In tega moža pozemeljske ostanke, kateremu tudi nasprotnik ne more kaj očitati, položili smo k zadnjemu počitku. Marsikatero oko je bilo rosno, ko je ob njegovem grobu zadonele pesem: »Nad zvezdami«. On je sicer šel pred prestol božji, da sprejme ondi zaslužno plačilo, mi pa neutolaženi gledamo v prihodnost, kako bi nadomestili rajnega blagega g. J. Hausenbihlerja. Tolaži nas le prepričanje, da nad nami čuje Oče vseh narodov, kateri našega ubogega ljudstva ne bo zapustil.

Smešnica. »Zakaj pa vsakokrat povabiš na obed gospo Klepetuljko, kadar imaš goste?« — »Prijatelj, več zato, ker ona sila veliko novic zna in jih neprenehoma pripoveduje; gostje pa jo radi poslušajo, in tako na mizi veliko ostane«.

Razne stvari.

Domáce. (Milostivi knezoškofo) bodo dne 28. aprila slovesno blagoslovili kapelo v mariborski kadetni šoli. Dan poprej pa pridejo v Maribor na kanonično obiskovanje vojaški škof, dr. Koloman Belopotocki.

(Razstavo cerkvenih oblačil) so v nedeljo otvorili milost. knezoškofo s posebno ljubeznivim nagovorom. Razstavljen oblača je kaj krasna, zato pa je tudi obiskovalcev razstave bilo vedno veliko.

(Mlad učenjak umrl!) Včeraj zjutraj ob 4. uri je umrl pri svojih stariših v Celju docent ali učitelj slovenskega jezika na graškem vseučilišču, gospod dr. Vatroslav Oblak, znan slovenski učenjak in pisatelj. Naj v miru počiva!

(Duhovne vaje) se obhajajo ta teden v Majšbergu. Vodijo jih trije častiti gospodje lazaristi od Sv. Jožefa v Celju.

✓ (Na zatožno klop) pride zopet »Slov. Gosp.« in sicer zaradi dopisa iz Gornje Radgone v letošnji 10. številki o volitvah v okrajni zastop. Toži nas več kmetov-Bračkovcev od Sv. Jurija ob Ščavnici, katere zastopa gospod dr. Brumen na Ptujju.

(Tatinski lovec). V noči pred velikonočno soboto je šel Lovrenc Vajda, posestnik v Bukovcih niže Ptujja, s tovarišem v borovski gaj na lov na fazane, ne da bi imel zato pravico. Toda graščinski lovec ga je čakal. Vajda hoče bežati. Ker pa Vajdi lovec zakriči: »stoj!« obrne se Vajda ter obstreli lovca na desni rami. Zdaj pa ustrelil lovec dvakrat Vajdo in ga tako težko rani v desni nogi, da je obležal.

(Zahvala.) Slavno vodstvo »Družbe sv. Mohorja v Celovcu« je blagovolilo enorazredni podružnični šoli v Ojstriki za šolsko knjižnico darovati precejšno število knjig svoje zaloge. V imenu mladine zahvalujeta se podpisana za ta koristen dar. Bog plati! — Sv. Jurij ob Taboru, dne 12. aprila 1896. Ignac Šijanec, učitelj; G. Zupančič, načelnik kraj. šol. sveta.

(Cerkveno posodo) lepo in dobro snaži, kakor se nam piše, Tomaž Plevčak pri Sv. Florijanu na Boču, ne da bi zato rabil snažni prah ali živo srebro, ki posodo več ali manj pokvarita.

(Celjska mestna hranilnica) je imela lani vsled potresa samo 842 gl. 51 kr. čistega dobička. Čimbolj hira ta »sparkasa«, tem bolj hira tudi celjsko prisiljeno nemštvo.

(Za nakup vojaških konjev) so v Ljutomer dne 6. aprila prignali 113 konjev; toda komisija je samo dva podčastniška konja kupila.

(Jubilej pri kmetu.) Letos je znani posestnik Jožef Karba v Babincih pri Ljutomeru pred svojim godom dopolnil petinsedemdeseto leto svojega življenja;

letos je pa obhajal tudi petdesetletnico kot gospodar sodanega posestva njegovega. V to hišo »Slov. Gospodar« odlikar list obstoji. Jubilar opravlja še vsa težavna opravila kmečka, tudi duha je še mladeniški vedrega. Bog daj tako še mnoga leta!

(Utonila.) Pijančevanju udana posestnica Marija Kralj iz Bistrice pod Sv. gorami je v noči dne 6. aprila pijana padla v potok Čehovec in utonila.

(Smrt.) Pri Sv. Ilju v Slov. goricah je umrl dne 12. aprila g. Martin Lorber, bivši dolgoletni župan in cerkveni ključar, v 83. letu svoje starosti. Rajni je bil triden narodnjak. Bog mu daj večni mir!

✓(Pri dopolnilni volitvi) v okrajni zastop slovenjebistriški je bil dne 11. aprila izvoljen g. Jakob Vehovar, izvrsten Slovenec in župan na Spodnji Ložnici.

(Nesreča pri streljanju.) Na velikonočno nedeljo je kmečki sin Franc Lesjak v Ivanjkovcih preveč nabasal staro, že zarjavelo pištolo. Ko jo sproži, pištola razleteli in mu odtrga tri prste.

(Poroka.) Prihodnjo nedeljo, dne 13. aprila, se v Celju poroči vrli narodnjak gosp. Josip Ahtik z gosposodično Miciko Sprahman. Častitamo!

(Nagla smrt.) Jožef Fras, posestnik v Žikarovcih v Slov. goricah in občinski pisar 7 občin, je šel dne 8. aprila k nekemu županu pisat; toda ondi zbolil in naglo umrje. Svetila mu večna luč!

(Duhovniška sprememba.) Čast. gosp. Marko Černko, mestni vikar na Ptuj, je dobil župnijo sv. Miklavža v Sevnici ob Savi. — Ministerstvo za uk in bogočastje je za župnijo Ljutomer ustanovilo tretjo kaplanijsko službo.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru je poslalo čislano bralno društvo pri Sv. Križu na Murskem polju 3 gld. 75 kr., nabrane na veselici dne 6. aprila.

✓(Celjski Sokol) priredi prihodnjo nedeljo zvečer pri »Zamorcu« velik tamburaški koncert in telovadne produkcije. Tamburaški zbor, ki šteje 30 udov, vodi g. dr. Hinko Šuklje.

(Bralno društvo v Studenicah) priredi dne 19. aprila veselico s petjem, dvema gledališkima igrama in prosto zabavo. Začetek ob 1/2 6. uri zvečer. Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr.

(Bralno društvo v Kapeli pri Radgoni) priredi dne 3. maja izlet v Boračevo, kjer se vrši v gostilnici g. J. Veberičevje veselica s tamburanjem, petjem in tombolo. Najprijaznejše prosimo vsa narodna društva v okolici, da ta dan zborovanja in veselice opuste in nas v mnogobrojnem številu počastijo s svojim pohodom. Več prihodnjie. Odbor.

(Slovensko društvo »Eдинost« v Gradcu) je izvolilo v odbor te-le gg.: Franjo Rebec, predsednik; Fr. Bolta, podpredsednik; Ivan Šetina, tajnik; Matija Peterlin, blagajnik; Jurij Verglez, knjižničar; M. Jeglič, gospodar; A. Lukanc in J. Lužar, odbornika.

(Shod konjerejcev.) Konjerejskega kroga Središče načelnik, g. Ivan Kočevar, vabi vse kmetovalce in živinorejce ormoškega okraja k velikemu shodu konjerejcev na dan 19. aprila ob 2. uri popoldne v gostilnico g. Venigerholca v Središču. Na tem shodu bo gospod M. Jelovšek, deželni živinozdravnik iz Braslovč,

prednašal o konjereji in umni živinoreji v obč. Pričakuje, da se obilno udeležijo tega shoda za umno živinorejo vneti posestniki.

Iz drugih krajev. (Uganjka.) Iz Ljubljane se poročča, da Heinov konj ni svojega konjskega tovarisa, nego je predsednika Heina za nos zgrabil. Mladostolenci na Kranjskem pa le svoje slovenske rojake tako napadajo in grizejo, da se Hein vesolja krohoče. Kdo je torcj modrejši, Heinov konj ali Mladostolenci?

(Umor v samostanu.) V Budapešti v samostanu usmiljenih bratov so našli oni dan brata Aleksandra Bakonyja umorjenega v njegovi sobi. Sumi se, da ga je umoril samostanski hlapec.

(Glasbena Matica) v Ljubljani ni samo priredila koncerta dne 14. aprila, ko se je iz Ribnice pripeljal poseben vlak, ampak ga priredi tudi danes in jutri, dne 17. aprila.

(Zaobljubljena procesija) za odvrnitev potresa v Ljubljani je bila na velikonočno nedeljo popoldne ob 3. uri stolne cerkve h kapeli na Friškoven. Vodili so jo prevzvišeni knezoškof Missia v družbi vseh ljubljanskih duhovnikov; vernikov je bilo gotovo okoli 25 tisoč.

(Velikanski požar) je nedavno v Manili na Filipinah v vshodni Aziji upepelil 4 tisoč hiš. Blizu 30 tisoč ljudij nima sedaj strehe. Pravi čudež pa je, da pri tem požaru ni nihče ponesrečil.

(Vojaški beguni na Ogerskem.) Ogerski domobranski minister je povedal v državnem zboru, da zbeži vsako leto povprek 33 tisoč potrjenih in še ne potrjenih mladeničev. Zdaj išče ogerska policija 160 tisoč vojaških begunov. Gotovo je med temi primeroma največ židov.

(Tovariša ustrelil.) Neki prostak lovskega bataljona št. 31 je te dni, ko so bile vaje v graški okolici, dvakrat ustrelil na svojega nadporočnika; toda le prvi strel je zadel in sicer nekega vojaka v hrbet, da se je revež zgrubil smrtnoranjen.

(Barantača z dekleti), žida Langerja, je ohi dan prišla dunajska policija. Prodala je že nad 700 deklet v Carigrad, Aleksandrijo, na Rumunsko in v Ameriko. Ko so ga zasačili, našli so pri njem še 8 tujih, za prodajo namenjenih deklet.

(Meteor.) Oni dan je v Veliki Dolini na Hrvaškem, ki so ljudje delali na polju, padel z neba meteor na neko hišo. Poslopje je bilo hipoma v ognju in je do tal pogorelo.

(Potres.) Danes 14. aprila se je čutil v Novem mestu in bližnji okolici na Kranjskem ob 3. uri 39 minut zjutraj močan sunljaj, ki je trajal dve sekundi. Zašklepetala so okna in vrata. Slišalo se je ob enem volto podzemeljsko gromenje.

(Priporočba.) Zavarovanje vseh vrst pri »Unio catholica«. Pošteni, delavni zastopniki na deželi se iščejo. Več pove redovljno glavni zastop v Gradcu, Radetzky-gasse št. 1.

Loterijske številke.

Trst 11. aprila 1896:	5, 59, 76, 66, 73
Line » » » »	13, 76, 58, 15, 59

Kmetija

obsegajoča 40 oralov zemlje (travnikov, njiv in gozdov), zidan, z opeko krit hram, zidana gospodarska poslopja, vse v dobrem stanu, pri veliki cesti v Ivanjcih pri Radgoni, pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji se takoj prodajo. Natančnejša pojasnila daje lastnik

Jožef Trstenjak,

kmet v Ivanjcih pri Radgoni. 1-3

Trgovino z mešanim blagom

in stanovanjem želi takoj v najem vzeti mlad, oženjen trgovec. Tista mora biti blizu župnijske cerkve ali pa v veliki okolici, in sicer tam, kjer ni blizu prevelike konkurence. Trgovina mora biti živahna in shajalna.

Pisnene ponudbe se sprejemajo pod naslovom: »Dobra trgovina« na upravnništvo »Slov. Gospodarja«. 1-3

Peter Punda,

kovaški mojster v Spodnjih Ivanjcih
v gornjeradgorskem okraju,

izdeluje izvrstne **pljuge** in pošilja na vse strani. Posestnik, kateri si prav dober pljug želi, naj se pri gori omenjenem ustмено ali pisмено oglasi; tukaj v kratkem ga dobi.

3-3

J. Terstenjak.